

تعیین شاخصهای همه گیرشناسی در کودکان مبتلا به تومور مغزی مراجعه کننده به

بیمارستان حضرت علی اصغر(ع)

چکیده

تومورهای مغزی دومین بدخیمی شایع بعد از لوسمی در سنین زیر ۱۵ سال است که شکل متاستاتیک آن در بچه‌ها نادر می‌باشد. با توجه به این امر مطالعه‌ای روی ۱۰۰ بیمار مبتلا به تومور مغزی مراجعه کننده به بیمارستان حضرت علی اصغر در سالهای ۷۹-۱۳۶۹ انجام شد و طی آن اطلاعات مربوط به نوع آسیب‌شناسی، روش درمان و طول عمر ۵ ساله بیماران جمع‌آوری شد تا در جهت درمان و پیگیری بیماران کمک کننده باشد. روش مطالعه cross-sectional بود و اطلاعات به دست آمده توسط نرم‌افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. در این بررسی پرسشنامه‌ای شامل سن، شیوع بیماری، نوع آسیب‌شناسی، علائم بیماری و عوارض عصبی، پاسخ به درمان و میزان بهبودی کامل تکمیل شد که براساس اطلاعات به دست آمده، سن شروع علائم $6/22 \pm 0/83$ سال و نسبت پسر به دختر ۱/۱۲ بود (۴۷٪ دختر و ۵۳٪ پسر). از نظر آسیب‌شناسی در ۴۷٪ موارد تومور مدولوبلاستوما، در ۱۸٪ موارد اپاندیموما، ۹٪ آستروسیتوما، مخچه، ۶۳٪ اینفرانتنتوریال و ۳۳٪ سوپراانتنتوریال گزارش شد. علائم بالینی شامل سر درد (۵۰٪)، استفراغ (۵۴٪) و علائم عصبی (زیر ۵٪) بود. تابلوی خاص علائم موضعی عصبی شامل همی‌پارزی (۹٪)، تشنج (۱۲٪)، تغییر خلق و خوی (۱۰٪) و آتاکسی (۲۲٪) است. از نظر درمانی ۷۰٪ بیماران روشهای جراحی، رادیوتراپی و شیمی درمانی را با هم تجربه کرده بودند، جراحی به تنهایی ۷٪ و جراحی و رادیوتراپی ۱۳٪ و جراحی و شیمی‌درمانی ۹٪ موارد را تشکیل می‌دادند. عوارض بعد از درمان به صورت عوارض عصبی (۵۲٪) و طول عمر ۵ ساله ۱۵٪ بوده است. از نظر تشخیصی، در ۷۸٪ موارد سی‌تی‌اسکن و ۳٪ موارد MRI ابزار کمکی بود. ۲۲٪ از کل بیماران در قید حیات نبوده و ۱۱٪ زنده بودند. از ۴۰٪ آنها به علل مختلف مانند نداشتن آدرس اطلاعاتی در دست نیست و ۲۷٪ نیز هنوز ۵ سال از شروع درمان آنها نگذشته است.

*دکتر شهلا انصاری I

دکتر پروانه وثوق II

دکتر سوسن موعودی III

کلیدواژه‌ها: ۱- تومور مغزی ۲- مدولوبلاستوما ۳- اپاندیموما ۴- رادیوتراپی

مقدمه

است (۲ و ۳). براساس مطالعات مختلف میزان بروز تومورهای مغزی حدود ۲٪ در سال در ۲۰ سال گذشته افزایش یافته است (۳). از سال ۱۹۸۱ تا ۱۹۹۳ میزان بروز مدولوبلاستوما یعنی شایعترین تومور

تومورهای مغزی دومین بدخیمی شایع بعد از لوسمی در بچه‌های زیر ۱۵ سال و شایعترین تومورهای توپر عامل مرگ و میر در این سنین می‌باشد (۱ و ۲). در ایالات متحده آمریکا میزان بروز سالانه آن حدود ۱۵۰۰ مورد در سال

این مقاله خلاصه‌ای است از پایان نامه دکتر سوسن موعودی جهت دریافت مدرک دکترای عمومی به راهنمایی دکتر شهلا انصاری سال ۱۳۸۱. همچنین این مقاله در دومین کنگره بین‌المللی ایران و فرانسه در اردیبهشت سال ۱۳۸۲ ارائه شده است.

(I) استادیار و فوق تخصص خون و سرطان‌شناسی کودکان، بیمارستان حضرت علی‌اصغر(ع)، خیابان ظفر، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران (*مؤلف مسئول).

(II) استاد و فوق تخصص خون و سرطان‌شناسی کودکان، بیمارستان حضرت علی‌اصغر(ع)، خیابان ظفر، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران.

(III) پزشک عمومی

جدول شماره ۱- جدول فراوانی تومور در بیماران از نظر بافت شناسی

انواع بافت شناسی	%
مدولوبلاستوما	۴۷
اپاندیموما	۱۸
آستروسیتومای مخچه	۹
آستروسیتومای سوپرا تنتوریال	۹
گلیوبلاستومای مولتی فرم	۳
PENT _s	۳
پینه آل سیتوما	۲
گلیومای پایه مغز	۲
گلیومای چشمی	۱
فراموش شده	۳
موارد دیگر	۳

جدول شماره ۲- جدول فراوانی علائم و نشانه های بالینی مربوط به

افزایش فشار داخل مغز در بیماران

علائم کلینیکی	تعداد	%
سر درد	۵۰	۵۰
استفراغ	۵۴	۵۴
تاری دید	۲	۲
ادم پای	۴	۴
افزایش دور جمجمه	۲	۲
استرابیسم	۱۱	۱۱
علائم دیگر	۳	۳
سر درد + استفراغ	۳۵	۳۵
سر درد + استفراغ + تاری دید	۴	۴
سر درد + استفراغ + ادم پای	۲	۲
سر درد + استفراغ + استرابیسم	۴	۴

در مورد روشهای درمانی، در ۷۰٪ موارد جراحی و شیمی درمانی و رادیوتراپی با هم انجام شده بود و در ۸۹٪ موارد ابتدا جراحی و سپس رادیوتراپی صورت گرفته بود (جدول شماره ۳).

جدول شماره ۳- جدول فراوانی انواع روشهای درمانی در مبتلایان

انواع درمان	تعداد	%
جراحی	۷	۷
جراحی + رادیوتراپی	۱۳	۱۳
جراحی + شیمی درمانی	۹	۹
جراحی + رادیوتراپی + شیمی درمانی	۷۰	۷۰
فراموش شده	۱	۱
جمع	۱۰۰	۱۰۰

عوارض بعد از درمان شامل، عوارض عصبی (۵۲٪) و بی اختیاری ادراری ۴٪ بود و در ۳۳٪ موارد نکته ای در پرونده ها وجود نداشت.

طول عمر ۵ ساله بیماران ۱۵٪ بود. از کل بیماران ۱۱٪ زنده بوده و ۲۲٪ در قید حیات نبودند. از ۴۰٪ آنها به علل مختلف اطلاعاتی در دست نیست و در ۲۷٪ موارد کمتر از ۵ سال از شروع درمان گذشته است.

بحث

تومورهای مغزی به شکلهای مختلفی تظاهر می کنند که براساس محل، نوع، سرعت رشد تومور و سن کودک متفاوت است.

اما ۲ تظاهر عمده دارد که عبارت است از: ۱- علائم و نشانه های مربوط به افزایش فشار داخل مغز (ICP). ۲- علائم عصبی موضعی (۴، ۵ و ۹).

تغییرات شخصیتی جزء اولین علائم تومورهای مغزی بدون در نظر گرفتن محل آن می باشد (۴ و ۵).

بیماران هفته ها یا ماهها قبل از تشخیص ممکن است لتارژیک و بی قرار بوده و دچار فراموشی باشند یا تکالیف مدرسه را درست انجام ندهند.

تغییرات خواب یا اشتها در تومورهای فرونتال تقریباً شایع است (۴، ۵ و ۶).

خواب آلودگی، سر درد و کما نشان دهنده افزایش ICP می باشد. سر درد در ۵۰٪ و استفراغ در ۶۱٪ کودکان زیر ۱۳ سال (۳) و ادم پایی در ۴۵٪ بیماران دیده می شود (۳ و ۴).

در صورت وجود تشنج جنرالیزه بدون علت، سی تی اسکن یا MRI باید انجام گردد. سی تی اسکن اولیه طبیعی در یک بیمار مبتلا به صرع احتمال وجود گلیوم اینفرانتوریال را رد نمی کند، چون در ۲۰-۱۰٪ این بیماران، بخصوص با تشنجهای کمپلکس پارشیال که مقاوم به درمان هستند در سی تی اسکن های بعدی تومور دیده شده است (۹ و ۱۰).

در مطالعه ای که در کشور سوئد از سال ۱۹۸۴ تا ۱۹۹۵ روی ۶۸ کودک صفر تا ۱۶ سال انجام شد، زمان شروع علائم تا مراجعه اولیه و زمان مراجعه اولیه تا تشخیص به ترتیب برای تومور مغزی ۵ و ۳ هفته و برای بیماران مبتلا به لوسمی ۱ و صفر هفته تعیین گردید. مجموع دو زمان فوق برای تومورهای مغزی ۹ هفته و برای لوسمی ۳ هفته بوده است (۱۰).

درمان شامل جراحی، رادیوتراپی و شیمی درمانی است که معمولاً با هم انجام می شود و هر یک عوارض مخصوص به خود را دارد. از آنجائیکه در اغلب بیماران به دنبال جراحی عود دیده می شود، در بسیاری از مراکز تمام بیماران را روی برنامه های درمانی رادیوتراپی و شیمی درمانی قرار می دهند (۳).

SRS (Stereotactic sero surgery) در تومورهای مغز کودکان بر بیوپسی باز ارجحیت دارد بخصوص در مواردی که تومور قابل برداشتن نیست (۳ و ۱۱).

در یک بررسی در فرانسه که روی ۷۳ کودک مبتلا به اپاندیموما بین سالهای ۱۹۹۰ تا ۱۹۹۸ انجام شد، تعداد زیادی از بیماران بدون استفاده از رادیوتراپی و فقط با شیمی درمانی به دنبال جراحی طول عمر ۴ ساله آنها ۵۰٪ بوده است (۱۲). اگر چه طول عمر ۵ ساله کودکان مبتلا به تومور مغزی افزایش یافته است اما اختلالات عصبی، اندوکراین و هوشی در طولانی مدت گزارش شده است که همگی موجب کاهش کیفیت زندگی کودک می گردند.

این عوارض ۳-۱ سال بعد از درمان دیده می شود که باید هر چه زودتر ارزیابی شده و برای جایگزینی آن اقدام صورت گیرد (۱۳ و ۱۴).

۷۰٪ بیماران این مطالعه تمام روشهای درمانی را دریافت کرده بودند اما اغلب آنها در موارد عود زمانی که مدتی از درمان جراحی و رادیوتراپی آنها گذشته بود شیمی درمانی شده بودند در نتیجه طول عمر ۵ ساله فقط ۱۵٪ بوده است. که با آمار سایر مقالات متفاوت است. در مقایسه با آمار منتشر شده در دنیا طول عمر ۵ ساله برحسب نوع تومور بدین ترتیب بوده است: استروسیتومای مخچه ای ۹۰٪، مدولوبلاستومای پس از جراحی و رادیوتراپی و شیمی درمانی ۸۰٪ و اپاندیموما ۵۰٪ (۱۱، ۱۲ و ۱۴).

در مورد سایر تومورها مانند کرانیوفارنژیوما ژرم سل تومور، طول عمر ۵ ساله به دنبال درمان ۹۰٪ گزارش شده است (۱۱).

میانگین سنی و جنسی با آمار دنیا مطابقت دارد اما از نظر بافت شناسی مدولوبلاستوما غالب است که بر خلاف گزارشهای منتشر شده می باشد.

با توجه به مطالب فوق و مقایسه طول عمر ۵ ساله (۵۰-۷۰٪) در مقالات و طول عمر ۵ ساله (۱۵٪) در این مطالعه، نتیجه گرفته می شود که توانایی برداشت تومور بطور کامل بستگی به محل آن دارد.

در تومورهای حفره خلفی ممکن است گاهی جراحی بطور کامل انجام نشود و حتی در برخی موارد برداشتن نمونه بیوپسی نیز صورت نگیرد. امکان radio surgery هم در حال حاضر وجود ندارد و از همه مهمتر اینکه بیماران خیلی دیر به بخشهای شیمی درمانی و رادیوتراپی معرفی شده و در صورت عود به این مراکز ارجاع داده می شوند، بنابراین به نظر می رسد که عوامل ذکر شده و عدم هماهنگی بین جراحی اعصاب، انکولوژیست و رادیوتراپیست علت تفاوت فاحش نتایج این تحقیق با مقالات موجود باشد. از سوی دیگر عدم دسترسی به تمام بیماران (ناقص بودن اطلاعات مربوط به آدرس در پرونده ها) می تواند علت دیگری برای تفاوت در نتایج باشد.

با توجه به نتایج این مطالعه باید به این نکته اشاره کرد که پرونده های موجود در بیمارستانها احتیاج به دقت و

for ependymoma in children under 5 years of age: a multicenter trial of the French society of Pediatric Oncology, J Clin Oncol 2001 Mar 1, 19(5): 1288-96.

13- Peretz NM., Goldberg H., Kuten A. Long-term sequelae of malignant tumors in childhood: consequences of late side-effects, Harefuah, 2001 Feb, 140(2): 95-100, 192, 191.

14- Palmer SL., Goloubeva O., Reddick WE., Patterns of intellectual development among survivors of pediatric medulloblastoma: a longitudinal analysis, J Clin Oncol, 2001 Apr 15, 19(8): 2302-8.

توجه بیشتری برای جمع آوری اطلاعات دارند و تیمی از جراح مغز اعصاب و انکولوژیست، رادیوتراپیست کودکان باید سیر بیماران را تحت نظر گیرند تا در جهت بهبود نسبی بیماران تلاش بیشتری صورت گیرد.

منابع

- 1- Weiu MA. Genetics of brain tumor, Curropin Pediatr, 2000 Dec, 12(6): 543-8.
- 2- Mc Millan., Dc Angelis Feigin Warshow. Oski's pediatrics principles and practice, 3 rd ed, Philadelphia, Lippincatt williams & Wilkins, 1999, PP: 1511-13.
- 3- Bernard L., Maria and Jhon H. Menkes text book of child neurology, 6 th edition, Baltimore, Williams and Wilkins, 2000, PP: 787-8.
- 4- Philip A Pizzo., David G Poplock. principles and practice of pediatric oncology, 4 th edition, Lippincatt Williams & Wilkins, 2002, PP: 752-5.
- 5- Laurance finberg. Saudurs Manual of pediatric practice, 1 st ed., Philadelphia, WB sanders, 1998, PP: 468-9.
- 6- Schuz J., Kaletsch U., Kaatsch P. Risk factors for pediatric tumors of the central nervous system: results from a German population-based case-control study, Med pediatr Oncol, 2001 Feb., 36(2): 274-82.
- 7- Lesley C., Orr., Bs., Julie fleits MD. Cytogenics in pediatric low-Grade Astrocytoma, J Med Pediatr Oncol, 2002, 38: 173-7.
- 8- Kucerovala H., Stejskalova E., Tichy M. Gene aberrations in childhood brain tumors, Folia Biol(praha), 2000, 46(5): 187-90.
- 9- Duchowny M. Recent advances in candidate selection for pediatric epilepsy surgery, Semin Pediatr Neurol, 2000 Sep., 7(3): 178-86.
- 10- Thulesius H., Pola J., Hakansson A. Diagnostic delay in pediatric malignancies- a population-based study, Acta Oncol 2000, 39(7): 873-6.
- 11- Hodgson DC., Goumnerova LC., Loeffler JS. Radiosurgery in management of pediatric brain tumors, Int J Radiat Oncol Biol Phys, 2001 Jul 15, 50(4): 929-35.
- 12- Grill J., Le Deley MC., Gambarelli D. Postoperative chemotherapy without irradiation

DETERMINATION OF THE MAIN EPIDEMIOLOGICAL FACTORS IN CHILDREN WITH BRAIN TUMOR ADMITTED TO HAZRAT ALI ASGHAR CHILDREN HOSPITAL

I *II* *III*
**Sh. Ansari, MD* *P. Vosough, MD* *S. Mo'udi, MD*

ABSTRACT

Brain tumors are the second common malignancy after leukemia in patients who are under 15 years and their metastatic form is rare in children. This study was undertaken on 100 patients with brain tumor who were admitted to Hazrat Ali Asghar Children Hospital during 1990 to 2000. Through this study, information about type of pathology, treatment and patients' five-year survival was gathered in order to have better treatment and follow-up. This study was carried out as a cross-sectional survey and the obtained data was analysed via SPSS software. In this survey a questionnaire containing information about age, incidence, pathology type, clinical signs, neurological side effects and the amount of complete recovery was filled. The findings showed that the mean age of patients was 6.22 ± 0.83 (female 47%, male 53%) and male/female ratio was 1.12. Pathologically, 47% of the tumors were medulloblastoma, 18% were ependymoma, 9% were cerebellar astrocytoma, 63% inferatentorial, and 33% supratentorial. Headache(50%), nausea and vomiting (54%) were the most frequent clinical symptoms. Focal neurological sings were: hemiparesis(9%), seizure(12%), alteration in personality(10%) and ataxia(22%). 70% of the patients were treated with surgery, radiotherapy and chemotherapy, 7% were only treated with surgery, 13% with surgery and radiotherapy and 9% with surgery and chemotherapy. Post-treatment side effects in our patients were neurological complications(52%) and five-year survival(15%). For diagnosis of brain tumor CT scan was used in 78% of cases and MRI in 3%. In general, 22% of the patients were expired and only 11% of cases were alive. No information is available about 40% of the patients because of not having any address from them and 27% of the patients have just been under treatment for about 5 years.

Key Words: 1) Brain tumor 2) Medulloblastoma 3) Ependymoma 4) Radiotherapy

This article is the summary of the thesis of S.Mo'udi, MD under supervision of Sh.Ansari, MD, 2002. It is also presented in 2nd international congress of Iran and France, 2003.

I) Assistant professor of Pediatric Hematology and Oncology, Hazrat Ali-e Asghar Hospital, Zafar Ave., Iran University of Medical Sciences and Health Services, Tehran, Iran(*Corresponding author)

II) Professor of Pediatric Hematology and Oncology, Hazrat Ali-e Asghar Hospital, Zafar Ave., Iran University of Medical Sciences and Health Services, Tehran, Iran.

III) General Physician.